

Υπόθεση C-449/20**Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως****Ημερομηνία καταθέσεως:**

22 Σεπτεμβρίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Supremo Tribunal Administrativo (Secção de Contencioso Tributário) (Πορτογαλία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

1 Ιουλίου 2020

Αναιρεσείουσα:

Real Vida Seguros, S. A.

Αναιρεσίβλητη:

AT – Autoridade Tributária e Aduaneira

Supremo Tribunal Administrativo (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο)

[παραλειπόμενα]

Το Secção de Contencioso Tributário del Supremo Tribunal Administrativo (τμήμα φορολογικών διαφορών του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου, Πορτογαλία) εξέδωσε την ακόλουθη απόφαση:

[παραλειπόμενα]

- I.1. Η Real [Vida] Seguros, S. A., [παραλειπόμενα] Πόρτο, άσκησε αναίρεση κατά της απόφασης που εξέδωσε το Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto (πρωτοδικείο διοικητικών και φορολογικών διαφορών του Πόρτο, Πορτογαλία) στις 29 Ιουνίου 2018, κατά το μέρος που απέρριψε ως αβάσιμη την προσφυγή της – με αίτημα την αναγνώριση ως φορολογικού εξόδου, προς τον σκοπό της φορολογικής ελάφρυνσης, μερισμάτων αλλοδαπών μετοχών ύψους 10 196,54 ευρώ (χρήση 1999) και 13 406,62 ευρώ (χρήση 2000), διατηρώντας σε ισχύ κατά το μέρος αυτό (εν μέρει) τη συμπληρωματική βεβαίωση του αναλογούντος για τις χρήσεις 1999 και 2000 [Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Coletivas (φόρου εταιριών)· στο εξής: IRC].

I.2. Η αναιρεσείουσα προέβαλε τα ακόλουθα επιχειρήματα και διατύπωσε τα ακόλουθα αιτήματα:

i. [παραλειπόμενα]

ii. Αντικείμενο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως είναι η αναίρεση της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου διότι αυτό υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο μόνον ως προς την εκτίμηση του ζητήματος της έκπτωσης των μερισμάτων αλλοδαπών μετοχών από το καθαρό αποτέλεσμα των χρήσεων 1999 και 2000, βάσει των διατάξεων του άρθρου 31 του [Estatuto dos Benefícios Fiscais (πορτογαλικού κανονισμού περί φορολογικών ελαφρύνσεων): στο εξής: EBF], ως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, και ειδικότερα διότι έκρινε ότι η δυνατότητα έκπτωσης που προβλέπεται στην ως άνω διάταξη αφορά μόνο τα μερίσματα μετοχών εισηγμένων προς διαπραγμάτευση στο πορτογαλικό χρηματιστήριο, αποκλείοντας την έκπτωση των μερισμάτων μετοχών εισηγμένων προς διαπραγμάτευση σε αλλοδαπά χρηματιστήρια.

iii. Οι φορολογικοί κανόνες πρέπει να ερμηνεύονται σύμφωνα με τις γενικές αρχές ερμηνείας του δικαίου, ήτοι, εφαρμόζοντας τα προβλεπόμενα στο άρθρο 9 του Código Civil (Αστικού Κώδικα) κριτήρια.

iv. Εξ αυτού συνάγεται ότι το γράμμα του νόμου πρέπει να αποτελεί το κύριο σημείο αναφοράς και την αφετηρία κάθε ερμηνείας και ότι το πρόσωπο που καλείται να ερμηνεύσει τον νόμο πρέπει να καταβάλλει προσπάθεια ανασύνθεσης της ratio της νομοθεσίας.

v. Κατά την ερμηνεία του [νόμου] δεν επιτρέπεται υπέρβαση του γράμματος και της γλωσσικής δομής (συντακτικής-τυπικής), προκειμένου να επιβεβαιωθεί έννοια ή ιδιαιτερότητα η οποία δεν περιλαμβάνεται ρητώς στον ίδιο τον νόμο.

vi. Υπ' αυτή την έννοια, εάν στη νομοθεσία ή στην αιτιολογική έκθεση αυτής δεν γίνεται καμία μνεία στην προέλευση των μερισμάτων (ημεδαπές ή αλλοδαπές μετοχές), το πρόσωπο που καλείται να ερμηνεύσει τον νόμο δεν δύναται να προβεί στη διάκριση αυτή.

vii. Επιπλέον, κάθε τέτοια διάκριση θα αντιβαίνει στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην περίπτωση των μετοχών που είναι εισηγμένες προς διαπραγμάτευση στις αγορές χρηματιστηρίου [της Ένωσης].

viii. Ομοίως, η εξάρτηση της εφαρμογής του φορολογικού πλεονεκτήματος από την εθνική προέλευση της μετοχής συνιστά κατάφωρη παραβίαση της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων (άρθρα 63 επ. ΣΛΕΕ).

ix. Αυτό θα συνεπάγεται επίσης κατάφωρη παραβίαση της αρχής της ουδετερότητας κατά την εξαγωγή κεφαλαίων, δεδομένου ότι θα παρέχεται φορολογικό πλεονέκτημα στον φορολογικό κάτοικο Πορτογαλίας ο οποίος αποκτά εισόδημα στο εθνικό έδαφος και όχι σε εκείνον που αποκτά εισόδημα στην αλλοδαπή.

x. [παραλειπόμενα] [παρατηρήσεις αποδεικτικού χαρακτήρα]

xi. [παραλειπόμενα] [παρατηρήσεις αποδεικτικού χαρακτήρα]

[παραλειπόμενα] [αίτημα της αναιρεσεύουσας]

1.3. [παραλειπόμενα] [διαδικασία]

1.4. Κατά την εισαγγελική αρχή, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη, δεδομένου ότι η «[...] ratio legis του άρθρου 31 του ΕΒΦ συνίσταται στη θέσπιση μέτρου το οποίο προορίζεται να προωθήσει την αγορά κεφαλαίων, στο πορτογαλικό χρηματιστήριο».

1.5. [παραλειπόμενα] [διαδικασία]

1.6. Βάσει των αιτημάτων της αιτήσεως αναιρέσεως, πρέπει να καθοριστεί αν, εν αντιθέσει προς την απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, πρέπει να επιτραπεί η έκπτωση, για σκοπούς IRC, των μερισμάτων αλλοδαπών μετοχών από το καθαρό αποτέλεσμα που αναλογεί στις χρήσεις 1999 και 2000, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 31 του ΕΒΦ.

7. Ομοίως, πρέπει να αποσαφηνιστεί αν, βάσει του άρθρου 31 του ΕΒΦ, παραβιάστηκε η αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων [άρθρα 63 επ. της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ)], όπως υποστηρίχθηκε στο δικόγραφο της αναιρέσεως.

Δεδομένου ότι η παραβίαση της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων μπορεί να συνεπάγεται την υποχρέωση υποβολής αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, κατά το άρθρο 267 ΣΛΕΕ [εκτός εάν θεωρείται ότι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) έχει ήδη αποφανθεί επί του ζητήματος αυτού], το προμνησθέν ζήτημα πρέπει να εξεταστεί αυτεπαγγέλτως [παραλειπόμενα]. [δικονομικοί κανόνες]

Όσον αφορά την παραβίαση της αρχής της ουδετερότητας κατά την εξαγωγή κεφαλαίων, το ίδιο ζήτημα πρέπει να εκτιμηθεί υπό το πρίσμα των υποχρεώσεων του κράτους, οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 81, στοιχείο f, του Constituição da República Portuguesa (Συντάγματος της Πορτογαλικής Δημοκρατίας).

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] **Ιστορικό της διαδικασίας**

Σύμφωνα με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

1) Η αναιρεσεύουσα υποβλήθηκε σε έλεγχο [παραλειπόμενα] από την Serviços de Inspeção Tributária da Direção de Finanças do Porto (Υπηρεσία φορολογικού ελέγχου της Φορολογικής Αρχής του Πόρτο) ως προς τις χρήσεις 1999 και 2000,

ο οποίος είχε ως αποτέλεσμα δύο διορθώσεις του φορολογικού αποτελέσματος για τις χρήσεις αυτές, ύψους 5 055,88 ευρώ (χρήση 1999) και 15 816,85 ευρώ (χρήση 2000), ήτοι συνολικού ποσού 20 872,73 ευρώ [παραλειπόμενα].

- 2) Οι διορθώσεις αυτές αφορούσαν, μεταξύ άλλων, τη μη αναγνώριση, ως φορολογικού εξόδου στην αντίστοιχη χρήση, της πρόβλεψης για επισφαλείς απαιτήσεις ύψους 1 253,35 ευρώ και 27 050,71 ευρώ (χρήσεις 1999 και 2000, αντίστοιχα), καθώς και διορθώσεις της φορολογητέας βάσης ύψους 10 196,54 ευρώ (χρήση 1999) και 13 406,62 (χρήση 2000) [παραλειπόμενα].
- 3) Η αιτιολογία για τις ως άνω διορθώσεις περιέχεται στην έκθεση φορολογικού ελέγχου [παραλειπόμενα] στην οποία επισημαίνονται, ειδικότερα, τα εξής:

[παραλειπόμενα]

«Οι λογιστικές και φορολογικές πτυχές που ελέγχθηκαν βάσει των ισχυουσών διαδικασιών και σε βαθμό που θεωρείται κατάλληλος λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων είχαν ως αποτέλεσμα τις ακόλουθες διορθώσεις:

III-1 – Χρήση 1999

III-1.1 – Διορθώσεις της φορολογητέας βάσης – IRC

III-1.1.1 – Φορολογικά πλεονεκτήματα

Ποσό 10 778,46 ευρώ (2 160 888\$15), διόρθωση υπέρ της Φορολογικής Αρχής όπως εκτίθεται κατωτέρω: [παραλειπόμενα]

- 10 196,54 ευρώ (2 044 222\$75) – Από την ανάλυση της βάσης υπολογισμού των εισοδημάτων που έτυχαν της έκπτωσης που προβλέπεται για τις μετοχές που είναι εισηγμένες προς διαπραγμάτευση σε χρηματιστήρια αξιών, βάσει του άρθρου 31 του ΕΒΦ, προκύπτει ότι ο υποκείμενος στον φόρο έλαβε υπόψη τα ακαθάριστα μερίσματα τόσο πορτογαλικών όσο και αλλοδαπών μετοχών.

Εντούτοις, λαμβανομένης υπόψη της έννοιας του φορολογικού πλεονεκτήματος, και δεδομένου ότι το εν λόγω πλεονέκτημα θεσπίστηκε με σκοπό την ενίσχυση του ημεδαπού χρηματιστηρίου αξιών, έπρεπε να είχαν ληφθεί υπόψη μόνο τα μερίσματα μετοχών εισηγμένων προς διαπραγμάτευση στο ημεδαπό χρηματιστήριο αξιών και, ως εκ τούτου, πραγματοποιήθηκε διόρθωση του σχετικού ποσού, βάσει του προμνησθέντος νομικού κανόνα.

[παραλειπόμενα] [παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] [παραλειπόμενα] [πραγματικά περιστατικά τα οποία δεν ασκούν επιρροή για τους σκοπούς της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως]

III-2 – Χρήση 2000

III-2.1 – Διορθώσεις της φορολογητέας βάσης – IRC

III-2.1.1 – Φορολογικά πλεονεκτήματα

Από την ανάλυση της βάσης υπολογισμού των εισοδημάτων που έτυχαν της έκπτωσης που προβλέπεται για τις μετοχές που είναι εισηγμένες προς διαπραγμάτευση σε χρηματιστήρια αξιών, βάσει του άρθρου 31 του EBF, προκύπτει ότι ο υποκείμενος στον φόρο υπολόγισε τα ακαθάριστα μερίσματα τόσο από μετοχές πορτογαλικών μετοχών όσο και από μετοχές αλλοδαπών εταιριών.

Εντούτοις, λαμβανομένης υπόψη της έννοιας του φορολογικού πλεονεκτήματος, και δεδομένου ότι το επίμαχο πλεονέκτημα θεσπίστηκε με σκοπό την ενίσχυση του ημεδαπού χρηματιστηρίου αξιών, έπρεπε να είχαν ληφθεί υπόψη μόνο τα μερίσματα μετοχών εισηγμένων προς διαπραγμάτευση στο ημεδαπό χρηματιστήριο αξιών και, ως εκ τούτου, πραγματοποιήθηκε διόρθωση ύψους 13 406,62 ευρώ [παραλειπόμενα], βάσει του προμνησθέντος νομικού κανόνα.» [παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] [παραλειπόμενα] [πραγματικά περιστατικά τα οποία δεν ασκούν επιρροή για τους σκοπούς της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως]

- 4) Με απόφαση [παραλειπόμενα], κοινοποιήθηκε στην αναιρεσείουσα η έκθεση φορολογικού ελέγχου [παραλειπόμενα].
- 5) Εν συνεχεία, η Φορολογική Αρχή εξέδωσε τις βεβαιώσεις IRC [παραλειπόμενα] για τις χρήσεις 1999 και 2000, **από τις οποίες προέκυψε υποχρέωση καταβολής φόρου ύψους 92 107,83 ευρώ** [παραλειπόμενα].
- 6) Στις 25 Σεπτεμβρίου 2003, η αναιρεσείουσα άσκησε ενδικοφανή προσφυγή κατά των βεβαιώσεων φόρου που μνημονεύονται στο σημείο 5 [παραλειπόμενα].
- 7) Η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως κατατέθηκε την 21η Ιουνίου 2004 [παραλειπόμενα].

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] **Σκεπτικό:**

Κατά την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, όσον αφορά τα σημεία II-1.1.1 και III-2.1.1 της έκθεσης φορολογικού ελέγχου [παραλειπόμενα], το προβλεπόμενο στο άρθρο 31 του EBF φορολογικό πλεονέκτημα έπρεπε να εφαρμοστεί στα μερίσματα μετοχών εισηγμένων προς διαπραγμάτευση στα ημεδαπά χρηματιστήρια αξιών, όχι όμως και στα μερίσματα μετοχών εισηγμένων προς διαπραγμάτευση στα χρηματιστήρια αξιών των λοιπών χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο προμνησθείς κανόνας είχε ως εξής:

«Για σκοπούς IRS [φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων] ή IRC, λαμβάνεται υπόψη μόνον το 50 % των μερισμάτων μετοχών εισηγμένων προς διαπραγμάτευση στα χρηματιστήρια αξιών.»

Προς στήριξη της συλλογιστικής που εφάρμοσε, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο διευκρίνισε ότι σκοπός της προμνησθείσας διάταξης ήταν η προώθηση ή η ανάπτυξη του χρηματιστηρίου αξιών, ήτοι υπήρχε σημαντικό δημόσιο συμφέρον, ειδικότερα οικονομικού χαρακτήρα, το οποίο θεωρήθηκε ότι υπερτερεί του σκοπού της φορολόγησης, δημόσιο συμφέρον το οποίο έπρεπε να επιδιωχθεί βάσει του νόμου για την έκδοση εκτελεστικών πράξεων και κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 2, παράγραφος 1, του EBF.

Η διάταξη αυτή έχει ως εξής:

– *«Θεωρούνται φορολογικά πλεονεκτήματα τα μέτρα εξαιρετικού χαρακτήρα τα οποία λαμβάνονται για την προστασία δημόσιων συμφερόντων μη φορολογικού χαρακτήρα που υπερτερούν των συμφερόντων της φορολόγησης των οποίων την επιδίωξη εμποδίζουν.»*

Η προεκτεθείσα συλλογιστική εκκίνησε επίσης από ένα λογικό κριτήριο (άρθρο 9, παράγραφος 3, του Αστικού Κώδικα), κατά το οποίο, δεδομένου ότι σκοπός του προμνησθέντος άρθρου 31 του EBF ήταν η ανάπτυξη του ημεδαπού χρηματιστηρίου αξιών, παρέλκει η εφαρμογή του μέτρου στα μερίσματα μετοχών που αντιπροσωπεύουν το κεφάλαιο εταιριών εισηγμένων στην αγορά των λοιπών χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι τέτοια διάκριση δεν προβλέπεται στο γράμμα του προμνησθέντος άρθρου 15 του EBF και, κυρίως, ότι η διάκριση αυτή αντιβαίνει στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεδομένου ότι, κατά την άποψή της, η εν λόγω διάκριση συνεπάγεται κατάφωρη παραβίαση της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων –η οποία κατοχυρώνεται στα άρθρα 63 επ. ΣΛΕΕ– και της αρχής της ουδετερότητας κατά την εξαγωγή κεφαλαίων.

Πάντως, από τα ερμηνευτικά κριτήρια που εφαρμόζονται στην υπό κρίση υπόθεση προκύπτει, πρωτίστως, ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη η ενότητα του νομικού συστήματος –άρθρο 11, παράγραφος 1, του Lei Geral Tributária (γενικού φορολογικού νόμου) και άρθρο 9, παράγραφος 1, του Αστικού Κώδικα–, η οποία εξαρτά την εκτίμηση του σχετικού πλεονεκτήματος από το πλεονέκτημα που μπορεί να απορρέει από την αρχή και τους κανόνες που εφαρμόζονται στην υπό κρίση υπόθεση.

Υπ’ αυτή την έννοια, θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι η φορολογική μεταχείριση που εφαρμόζεται στα μερίσματα μετοχών εισηγμένων προς διαπραγμάτευση σε ημεδαπά χρηματιστήρια και στα μερίσματα μετοχών εισηγμένων προς διαπραγμάτευση σε χρηματιστήρια στις λοιπές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνιστά παρέμβαση στην ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων στην οποία παραπέμπουν τα άρθρα 63 επ. ΣΛΕΕ [πρώην άρθρα 56 επ. της Συνθήκης περί

ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΣΕΚ)], των οποίων έγινε επίκληση σε σχέση με την αντίστοιχη αρχή.

Όσον αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων, προβλέπεται ρητώς ότι «*απαγορεύεται οποιοσδήποτε περιορισμός*» (άρθρο 63 [ΣΛΕΕ]).

Υπάρχουν εξαιρέσεις από τη διάταξη αυτή, περιλαμβανομένων αυτών που προβλέπονται στις «*διατάξεις της φορολογικής [...] νομοθεσίας [των κρατών μελών] οι οποίες διακρίνουν μεταξύ φορολογουμένων που δεν βρίσκονται στην ίδια κατάσταση όσον αφορά την κατοικία τους ή τον τόπο όπου είναι επενδεδυμένα τα κεφάλαιά τους*», καθώς και άλλες, όπως «*μέτρα υπαγορευμένα από λόγους δημόσιας τάξης*» – άρθρο 65, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 58 ΣΕΚ).

Η εφαρμογή της εξαίρεσης εξαρτάται ομοίως από την ανυπαρξία «*αυθαίρετων διακρίσεων*» ή «*συγκεκριμένου περιορισμού της ελεύθερης κίνησης των κεφαλαίων*», προϋποθέσεις οι οποίες, κατά το άρθρο 65, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, πρέπει να εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που προβλέπονται υπό τα στοιχεία α' ή β' της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου.

[παραλειπόμενα] [παραπομπή στην εθνική θεωρία]

Όπως επισημαίνει ο [João Sérgio Ribeiro] στη σ. 56 [του *Direito Fiscal da União Europeia. Tributação Direta*, 2η έκδ. Almedina, 2019], «το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι μπορούν να εξομοιωθούν με τις κινήσεις κεφαλαίων, στο πλαίσιο του άρθρου 63 ΣΛΕΕ, ειδικότερα, οι λεγόμενες “άμεσες” επενδύσεις, ήτοι επενδύσεις υπό μορφή συμμετοχής σε επιχείρηση οι οποίες παρέχουν τη δυνατότητα πραγματικής συμμετοχής στη διαχείρισή της και τον έλεγχό της, καθώς και οι λεγόμενες επενδύσεις “χαρτοφυλακίου”, ήτοι οι επενδύσεις υπό τη μορφή απόκτησης τίτλων στην αγορά κεφαλαίων οι οποίες επιχειρούνται με μοναδικό σκοπό την πραγματοποίηση τοποθέτησης χρημάτων και χωρίς πρόθεση άσκησης επιρροής στη διαχείριση και τον έλεγχο της επιχείρησης» – κατά την απόφαση που εκδόθηκε στην υπόθεση Επιτροπή κατά Πορτογαλίας, της 8ης Ιουλίου 2010, C-171/08, σκέψη 49 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία.

Επιπλέον, από την έρευνα που πραγματοποιήθηκε στον δικτυακό τόπο «www.curia.europa.eu/juris/» δεν προκύπτει ότι το ΔΕΕ έχει αποφανθεί προηγουμένως επί της παραβίασης των αρχών της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων ή της ουδετερότητας σε περίπτωση όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 31 του EBF, κατά τη συλλογιστική που εφαρμόστηκε στην υπό κρίση αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, ήτοι, υπό μορφή περιορισμού της έκπτωσης, για σκοπούς IRC, στο 50 % των μερισμάτων των μετοχών που είναι εισηγμένες μόνο στα ημεδαπά χρηματιστήρια, με αποτέλεσμα να αποκλείονται από τον εν λόγω περιορισμό τα καθαρά μερίσματα μετοχών που είναι εισηγμένες στα λοιπά χρηματιστήρια χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τέλος, λαμβανομένων υπόψη των αρχών της υπεροχής του δικαίου [της Ένωσης] και της σύμφωνης προς το δίκαιο της Ένωσης ερμηνείας, από τις οποίες

προκύπτει ότι η προδικαστική παραπομπή είναι βασικό μέσο για τη διασφάλιση της ομοιόμορφης ερμηνείας και εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης σε όλα τα κράτη μέλη, καθώς και της συνοχής του συστήματος δικαστικής προστασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και της αρχής της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας των δικαιωμάτων των ιδιωτών, θεωρείται χρήσιμο και αναγκαίο να ζητηθεί από το ΔΕΕ να αποφανθεί, βάσει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, επί του ακόλουθου προδικαστικού ερωτήματος:

Συνιστά παραβίαση της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων, η οποία κατοχυρώνεται στα άρθρα 63 επ. ΣΛΕΕ, το δικαίωμα έκπτωσης, βάσει των άρθρων 31 και 2 του Estatuto dos Benefícios Fiscais (πορτογαλικού κανονισμού περί φορολογικών ελαφρύνσεων), για τους σκοπούς του imposto sobre [o rendimento] [das pessoas coletivas (IRC) (φόρου εταιριών), ο οποίος βεβαιώθηκε στην αναιρεσείουσα για τις χρήσεις 1999 και 2000, του 50 % των μερισμάτων που προέρχονται από τα εθνικά (πορτογαλικά) χρηματιστήρια, αποκλειομένης της έκπτωσης αυτής για τα μερίσματα που προέρχονται από τα χρηματιστήρια των λοιπών χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

[παραλειπόμενα] [διαδικασία]

[παραλειπόμενα] **Απόφαση:**

Οι δικαστές του Secção de Contencioso Tributário del Supremo Tribunal Administrativo (τμήματος φορολογικών διαφορών του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου) αποφασίζουν να υποβάλουν στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης το προεκτεθέν προδικαστικό ερώτημα και, ως εκ τούτου, να αναστείλουν την ενώπιόν του διαδικασία.

[παραλειπόμενα] [περαιτέρω διαδικασία]

[παραλειπόμενα] [μνεία στην απαλλαγή από έξοδα]

1 Ιουλίου 2020.

[παραλειπόμενα] [υπογραφές]